

[Krag.]

vist til den Lige gyldighedens Krog i Bemærkningerne, hvori de er placeret.

Og hvordan er det med Foreningsfriheden og med Forsamlingsfriheden? Jeg ser ikke rettere, end at de Ændringer, der i det foreliggende Trekantsforslag er gjort til de derom handlende Bestemmelser i den gældende Grundlov, i mange Tilfælde kan blive en Trusel for disse Friheder.

Jeg synes ikke, det er et smukt Barn, der er kommet ud af Samlivet mellem det saakaldte Demokratis røde Ende og den sorte Reaktion, for at bruge det tidligere Borgbjergske Udtryk, som han anvendte paa Konservatismen. Jeg synes, det er en underlig Skifting, det er blevet saadan en half-cast, en Bastard med alle de slette Egenskaber, som i Almindelighed knytter sig til disse Skabninger. Det er derfor min Opfattelse, og mit Partis Opfattelse, at dette Forslag ikke bør blive Grundlov i Danmark, og vi nærer ikke den fjerneste Tvivl om, at det skal Vælgerne ogsaa nok sørge for ikke bliver Tilfældet.

Formanden: Jeg advarede for et Øjeblik siden mod, at man kom alt for dybt ind paa Behandling af Spørgsmaal, der for Tiden er til Særbehandling i nedsatte Udvalg. Jeg finder nu Anledning til at gentage denne min Advarsel, og jeg gør udtrykkeligt opmærksom paa, at Grundlovs-sagen ikke er til anden Behandling ved denne Lejlighed. Det kommer rimeligvis senere, og jeg vilde betragte det for heldigst, om man opsatte sine Betragtninger over Enkeltheder i det forelagte Lovforslag eller i Forslag, der maatte komme til at foreligge, indtil Sagen kommer til almindelig Behandling her i Salen.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Alene den Forretningsorden, det ærede Medlem Hr. Krag har stemt for, forhindrer en jo i at diskutere med det ærede Medlem, høje Formand —, det er i hvert Fald Tilfældet for mit Vedkommende.

Til det ærede Medlem Hr. Krag skal jeg da kun gøre et Par enkelte Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. Krag behøver saamænd ikke at interessere sig for, hvad der kan ske inden for det konservative Parti. Der er paa ethvert Tidspunkt, saaledes som Statsministeren sagde det i Gaar, givet den høje Regering Meddelelse om, at der er Medlemmer inden for det

konservative Parti, som ikke ønskede at stemme for dette Grundlovsforslag. Den Ting er en Kendsgerning, som hele Landet ved, og jeg kan ikke forstaa, hvad det ærede Medlem interesserer sig for her.

Jeg vil dernæst gerne spørge det ærede Medlem, hvad det ærede Medlem vil med Hensyn til de kirkelige Paragraffer. Vilde der ikke være Grund for os til at faa Besked fra det ærede Medlems Side om, hvad han vil paa dette Punkt?

Naar det ærede Medlem holdt den Tale, han holdt her i Dag, i hvilken han siger, at Venstre staa fast samlet om og ubetinget vil holde fast ved sit Grundlovsforslag, betyder det da, at der altsaa slet ikke er noget at forhandle om? Er det Partiet Venstres Stilling, efter at det overhovedet ikke angav sin Stilling i Kommissionen, men sagde, at det var Tilhænger af et Tokammersystem, at nu staa Partiet ubetinget fast om et Etkammer? Thi saa er Stillingen jo overmaade let.

Jeg vil dernæst gerne sige til det ærede Medlem, at det er i og for sig ejendommeligt, at det netop er paa en 2. December, det ærede Medlem holder denne Tale. Det er i Dag 12 Aar siden, vi gik til Valg. Det ærede Medlem erindrer det sikkert, det var sidste Gang det ærede Medlem havde en Chance for at blive Minister. Stillingen var dengang den, at der var 75 Radikale og Socialdemokrater i det opløste Folketing, og dette Flertal skiftede lige om den 2. December 1926 til, at der blev 75 konservative og Venstre i det nye Folketing, og saa var der Holstein og hans Kammerat. Men altsaa, der var et Regeringsflertal paa 75 Radikale og Socialdemokrater, som forandredes til et nyt Flertal paa 75 Konservative og Venstre. Det er ikke min Erindring fra 1926—29, at det ærede Medlem holdt sig tilbage. Det er ikke min Erindring, at det ærede Medlem ikke mente, at denne Magt skulde benyttes. Det er ikke min Erindring, at Valgdagen den 2. December 1926 ikke skulde benyttes i fuldt Maal. Saa kommer det ærede Medlem nu her og konstruerer en eller anden Betragtning om, at et Flertal ikke kan gøre dette eller hint. Hvordan var Stillingen med Hensyn til det andet Flertal, der var skabt paa Valgdagen den 2. December 1926? Skønt det uadtil gav sig et løst Udtryk, saa var Stillingen jo den, at man benyttede det paa alle de Omraader, hvor man kunde blive enige. Det er Sandheden om dette Forhold.

Jeg har endvidere en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem angaaende